

Administration i Odense Amt, og jeg opfordrer ærede Medlemmer, der tvivler om, at der kan skabes gunstige Vilkaar under Statshusmandslovens Kaar, og specielt det ærede Medlem Hr. Ulrich, til at undersøge de Vilkaar, hvorunder Statshusmændene lever i Odense Amt og paa Fyn i det hele. Man vil da komme til at give mig Ret i, at i alt Fald 90 pCt. lever en lykkelig Tilværelse og har arbejdet sig frem til Kaar, der, relativt set, i Forhold til de Kaar, de vilde have faaet som Landarbejdere og Tjenestekarle, er gode og lykkelige. De er blevet mere formuende, end de vilde være blevet, hvis de havde arbejdet paa Herregaarde eller i det større Landbrug. Men selv de beskudne Beløb, der er stillede til Raadighed indenfor den gamle Lovs Rammer, har bidraget til at drive Jordpriserne i Vejret, og derved er der fremkommet den ene af de Skavanker, der klæber ved den gamle Husmandslov, nemlig at Samfundets Tilskud i Stedet for at komme de paagældende til gode gik i alt Fald i nogen Grad i Jordsælgerens Lommer.

Den anden store Skavank er den, at man gav fuldkommen fri Disposition, saa at de paagældende meget hurtigt kunde realisere Ejendommen og kapitalisere den billige Rente og det store Laan, de havde faaet, og derefter stryge Gevinsten i Lommen. Deres Efterfølgere kom derved til at sidde overordentlig haardt i det. I Stedet for, at det skulde være et Tilskud til Startning af nye Landbrug, udviklede det sig paa den Maade, at det blev en Foræring til dem, der spekulerede i at komme i Besiddelse af disse Landbrug for at afhænde dem. Heldigvis er det saaledes paa Øerne, at de fleste af dem, der har faaet stiftet Hjem paa denne Maade, er blevet siddende ved Bruget, og saa kommer jo denne Skavank ikke frem. Jeg glæder mig for øvrigt over, at Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, har sin Opmærksomhed henvendt paa dette, idet han overfor Landbrugsministerens Forslag sagde: Lad os paa en eller anden Vis faa indført en Bestemmelse, hvorefter hele den Fordel, som man her giver de paagældende, navnlig gennem det store Tilskud paa 6 600 Kr., ikke kommer dem til gode, hvis de umiddelbart efter Starten afhænder Bruget.

Det ærede Medlem Hr. Lillelund fremstillede det, som om ogsaa mit Partis Ordfører fuldkommen brød Staven over Husmandsloven. Jeg tror ikke, det er den rigtige Opfattelse. Vi vil gerne være med

til at opretholde begge Former for Jordlovgivningen ved Siden af hinanden, naar man kan gøre det uden at kaste Pengene i Grams, som det vil ske, hvis man vedtager Lovforslaget, som det her foreligger, gennem hvilket man stiller saa store direkte Tilskud til Raadighed. Hvis man kan forhindre, at noget saadant bliver Følgen, tror jeg, vi meget gerne vil se de to Lovgivningsformer virke ved Siden af hinanden. Thi det, det for os alle kommer an paa, er dog netop at faa de bedst mulige Resultater for de Samfundslag, som denne Lovgivning skal tjene, først og fremmest den danske Landboudom.

Det ærede Medlem Hr. Lillelund omtalte, idet han brugte Udtrykket: Eget Bo er bedst, de to Former for Jordlovgivning paa en Maade, som om han mente, at et Husmandsbrug, der fremkom gennem den gamle Husmandslov i den udvidede Form, der her er foreslaaet af Landbrugsministeren, i Sandhed kunde betegnes som eget Bo, medens i Modsætning dertil et Brug, der er fremkommet efter Jordloven af 1919, ikke kan betegnes saaledes. Dette er ganske forkert, det sidstnævnte kan med fuldkommen samme Ret betegnes som eget Bo. Den Mand, der erhverver sig et Landbrug i Henhold til Loven af 1919 og agter at blive siddende paa dette Brug og skabe sig en Eksistens der, sidder lige saa trygt og ugenert som den Husmand, der i Henhold til den gamle Statshusmandslov erhverver sig et Landbrug, der ganske vist ikke kan blive af lige saa stor Størrelse.

Det ærede Medlem Hr. Lillelund eller det ærede Medlem Hr. Tange — jeg husker ikke hvem, det var vist det ærede Medlem Hr. Lillelund — udtalte, at Forskellen mellem de to Former laa i Forskellen mellem et Startningsbeløb for Jord og Bygninger paa 28 000 Kr. efter Jordloven af 1919 og 22 000 Kr. efter det Lovforslag, vi her beskæftiger os med. Ja, der ligger en Forskel. Det ærede Medlem Hr. Lillelund mente ikke, at denne Forskel havde nogen væsentlig Betydning. Den har den væsentlige Betydning, at medens Husmandsbruget i Henhold til Loven af 1919 bliver paa en Størrelse paa 10—15 Tdr. Land efter Jordens Godhed og Beskaffenhed, saa vil det ikke være muligt, hvis man skal holde sig indenfor den Ramme, her er foreslaaet — og jeg paaskønner, at den højtærede Minister har gjort et virkelig stort Skridt i Retning af at faa Rammen tilstrækkelig rummelig —, med de nuværende Byggepriser at erhverve sig en lige saa stor Jordlod som den, der kan erhverves efter den anden